

ชื่อเรื่องงานวิจัย: การศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชางานเครื่องยนต์แก๊สโซลีนของนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพ
พนัสนิคม ระดับ ปวช. สาขางานยานยนต์ ชั้นปีที่ 2

ชื่อผู้เขียน : นายสุทัศน์ ธาณีพูน

สาขางาน: ยานยนต์

บทคัดย่อ

รายงานการวิจัยเล่มนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความคิดเห็นเกี่ยวกับเจตคติเกี่ยวกับการเรียนวิชา
งานเครื่องยนต์แก๊สโซลีน รหัสวิชา 2101 2001 ของนักศึกษาสาขางานยานยนต์ระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 2
วิทยาลัยการอาชีพพนัสนิคม

วิธีการดำเนินการวิจัย กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาสาขางานยานยนต์ระดับ
ปวช. ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยการอาชีพพนัสนิคมจำนวน 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม 1 ชุด มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ
ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชางานเครื่องยนต์แก๊สโซลีนทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ
จำนวน 13 ข้อ และได้ส่งแบบสอบถามไปจำนวน 13 ชุด และได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 13 ชุด คิดเป็น
ร้อยละ 100 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการหา ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้โปรแกรม SPSS15
FOR WINDOWS จากการสำรวจเจตคติเกี่ยวกับการเรียนวิชางานเครื่องยนต์แก๊สโซลีน รหัสวิชา 2101
2106 แบ่งออกได้ 2 กลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติในเชิงบวกได้แก่วิธี 1, 2, 4, 6, 10, 12, 15, 16,
17, 18, 19 มีระดับคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.36 ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ไม่แน่ใจ

กลุ่มที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติในเชิงลบได้แก่วิธี 3, 5, 7, 8, 9, 11, 13, 14, 20
ระดับคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.95 ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ไม่แน่ใจ

แต่จะเห็นได้ว่า นักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพพนัสนิคม สาขางานยานยนต์ระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 1
จะมีเจตคติในเชิงบวกมากกว่าเชิงลบต่อการเรียนวิชางานเครื่องยนต์แก๊สโซลีน รหัสวิชา 2101 2001
ถึงแม้ว่าจะอยู่ในระดับความคิดเห็นที่ไม่แน่ใจก็ตาม

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาบทเรียนช่วยสอนเรื่องคาน นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง ปวส. 1 สาขาวิชาช่างยนต์

ชื่อ : นายมารุต อัมจักร

สาขาวิชา : ช่างยนต์

ปีการศึกษา : 2561

บทคัดย่อ

การพัฒนาบทเรียนช่วยสอนพบว่า มีประสิทธิภาพตามที่กำหนด ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยได้จัดทำแผนการพัฒนาสื่อ และดำเนินการตามแผน โดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำสื่อเรียนรู้ และเครื่องมือที่ใช้พัฒนาสื่อ ตลอดทั้งได้ วิเคราะห์หลักสูตร มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา กำหนดระดับพฤติกรรมที่มุ่งหวัง อีกทั้งยังได้รับความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบสื่อและเครื่องมือ จำนวนหลายท่านทั้งด้านเนื้อหา ด้านสื่อ และด้านเครื่องมือที่ใช้พัฒนาสื่อ นอกจากนั้นผู้พัฒนาสื่อได้ทำการตรวจสอบและหาคุณภาพของเครื่องมือ แล้วปรับปรุงแก้ไขจนได้เครื่องมือที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้พัฒนาสื่อบทเรียนช่วยสอนให้มีประสิทธิภาพ พัฒนานักเรียนได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งในด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย บรรลุตามระดับพฤติกรรมที่มุ่งหวัง นอกจากนั้นนักเรียนยังมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนช่วยสอน และยังพบว่าบทเรียนช่วยสอนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนให้ใฝ่รู้ ตระหนักและเห็นคุณค่าของการเรียน มีคุณธรรมความรับผิดชอบตนเองสูงขึ้น

ผลการพัฒนาบทเรียนช่วยสอนเรื่องคาน นักเรียนชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวส.1 สาขาวิชาช่างยนต์วิทยาลัยการอาชีพพนมสนิม ที่มีประสิทธิภาพ $E_1=82.45$ และ $E_2 =83.46$ มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

ชื่อวิจัย การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัย ของนักเรียนชั้น ปวช.2/2 กลุ่ม 3 แผนกวิชาช่างยนต์
ชื่อผู้วิจัย นายวันชัย ตันติพิพัฒนา
แผนกวิชา ช่างยนต์
ปีการศึกษา 1/2561
สถานศึกษา วิทยาลัยการอาชีพพนัสนิคม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้น ในวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของนักเรียนชั้น ปวช. 2/2 กลุ่ม3แผนก วิชาช่างยนต์ วิทยาลัยการอาชีพพนัสนิคม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 23 คน

ผลการวิจัยพบว่า จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบในห้องเรียน (ครั้งที่ 1) สรุปได้ ดังนี้ นักเรียนมักนั่งงานวิชาอื่นมาทำ ขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง นักเรียนที่ทำเป็นประจำ มากที่สุดคิด เป็นร้อยละ 60.74 นักเรียนพูดคุยและเล่นเพื่อนในขณะที่ครูสอนนักเรียนที่ทำเป็นประจำมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 65.77 นักเรียนส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนดนักเรียนที่ทำเป็นประจำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.52 นักเรียนนอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียนนักเรียนที่ทำเป็นประจำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.24 นักเรียนไม่ทำการบ้านและลอกการบ้านเพื่อนนักเรียนที่ทำเป็นประจำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.42 นักเรียน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ นักเรียนที่ทำบางครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.49นักเรียนมีความ รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายนักเรียนที่ทำเป็นประจำและทำเป็นบางครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.71 นักเรียนมาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียนนักเรียนที่ทำบางครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.18 นักเรียน ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือนักเรียนที่ทำบางครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.57จาก แบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบในห้องเรียนครั้งที่ 2 พบว่านักเรียนชั้น ปวช.2/2 กลุ่ม3 แผนกวิชาช่างยนต์มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียน และมีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น โดยสรุปได้ ดังนี้ นักเรียนมักนั่งงานวิชาอื่นมาทำ ขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่งนักเรียนไม่เคยทำ มากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 65.01 นักเรียนพูดคุยและเล่นเพื่อนในขณะที่ครูสอน นักเรียนที่ทำเป็นบางครั้งมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 53.99 นักเรียนส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด นักเรียนที่ไม่เคยทำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.54 นักเรียนนอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน นักเรียนที่ไม่เคยทำ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ94.55 นักเรียนไม่ ทำการบ้านและลอกการบ้านเพื่อน นักเรียนที่ไม่เคยทำ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ83.57 นักเรียนทำผิดจะ พยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ นักเรียนที่ทำเป็นประจำมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ89.45 นักเรียนมีความรับผิดชอบ ต่องานที่ได้รับมอบหมาย นักเรียนที่ทำเป็นประจำมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ91.01 นักเรียนมาเรียนตรงเวลาและ ตั้งใจเรียน นักเรียนที่ทำเป็นประจำ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.36 นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดย การอ่านหนังสือนักเรียนที่ทำเป็นประจำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.66

ชื่อเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจ การใช้ชุดฝึกปฏิบัติการต่อวงจรหัวเผาเครื่องยนต์ดีเซล
 นักเรียนระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.2) (โดยใช้ชุดฝึกต่อวงจรหัวเผาเครื่องยนต์
 ดีเซล)สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยการอาชีพพนัสนิคม

ชื่อ : ว่าที่ร้อยตรีพิมาย จุกสีดา

สาขาวิชา : ช่างยนต์

ครูประจำวิชา : งานเครื่องยนต์ดีเซล

ปีการศึกษา : 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาความพึงพอใจในการใช้ชุดฝึกปฏิบัติการต่อวงจรหัวเผาเครื่องยนต์ดีเซลของนักเรียนระดับชั้นปวช..2/1 ก.1,2 แผนกวิชาช่างยนต์ ที่เรียนวิชางานเครื่องยนต์ดีเซล โดยใช้ชุดฝึกต่อวงจรหัวเผาเครื่องยนต์ดีเซล เพื่อทราบถึงเกี่ยวกับความรู้ในการต่อวงจรหัวเผาเครื่องยนต์ดีเซล ตามขั้นตอนและความพึงพอใจในการใช้ชุดฝึกปฏิบัติการต่อวงจรหัวเผาเครื่องยนต์ดีเซล ของนักเรียน โดยใช้ชุดฝึกต่อวงจรหัวเผาเครื่องยนต์ดีเซล และแบบสอบถามความพึงพอใจในการทดสอบและฝึกปฏิบัติ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย

พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยสื่อการเรียนการสอนการใช้ชุดฝึกปฏิบัติการต่อวงจรหัวเผาเครื่องยนต์ดีเซลกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยสื่อการเรียนการสอน ชุดฝึกปฏิบัติการต่อวงจรหัวเผาเครื่องยนต์ดีเซล มีความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกปฏิบัติการต่อวงจรหัวเผาเครื่องยนต์ดีเซล โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับ ดี ($\bar{X} = 3.91$) และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = .547$) อยู่ในระดับ ดีและความพึงพอใจในรายข้อของการตอบแบบสอบถามพบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ความปลอดภัยในการใช้ชุดฝึกต่อวงจรหัวเผาเครื่องยนต์ดีเซล มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.19 ส่วนข้อที่รองลงมาคือ วงจรหัวเผาเครื่องยนต์ดีเซลและการส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.00 และข้อที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ ความเหมาะสมของชุดฝึกการต่อวงจรหัวเผาเครื่องยนต์ดีเซลกับจำนวนนักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.66

เมื่อพิจารณาต่อการพัฒนาทักษะการอ่านค่าเครื่องมือวัดไมโครมิเตอร์วัดนอก พบว่านักเรียนชั้น ปวช.1 กลุ่ม 3 จำนวน 17 คน มีการพัฒนาดีขึ้นมากอย่างเห็นได้ชัดจากการทดสอบครั้งสุดท้ายสามารถมีความแม่นยำและถูกต้องมากกว่าครั้งแรกเห็นได้ชัดเจน

เรื่อง วิจัยในชั้นเรียน

การพัฒนาบทเรียนช่วยสอนเรื่องการฝึกหัดขับขี่รถจักรยานยนต์

นักเรียนระดับชั้นปวช.1 กลุ่ม1

แผนกวิชาช่างยนต์ ที่เรียนวิชาการขับขี่รถจักรยานยนต์ โดยการพัฒนาบทเรียนช่วยสอนเรื่องการฝึกหัดขับขี่รถจักรยานยนต์

ผู้วิจัย นายจิรานุวัฒน์ พานทอง

ตำแหน่ง ครูพิเศษ แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยการอาชีพพนัสนิคม

ปีที่ทำการวิจัยพ.ศ. 2561 (ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์1. ที่เรียนวิชาการขับขี่รถจักรยานยนต์ โดยการพัฒนาบทเรียนช่วยสอนเรื่องการ ฝึกหัดขับขี่รถจักรยานยนต์นักเรียนระดับชั้นปวช. 1 กลุ่ม 1 แผนกวิชาช่างยนต์ที่เรียนวิชาการขับขี่รถจักรยานยนต์ โดยวิธีการพัฒนาบทเรียนช่วยสอนเรื่องการฝึกหัดขับขี่รถจักรยานยนต์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้น ปวช.1 กลุ่ม1 สาขาวิชาช่างยนต์ แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยการอาชีพพนัสนิคมที่ได้ลงทะเบียนเรียนในรายวิชางานจักรยานยนต์จำนวน19คนโดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1.แบบประเมินตามสภาพจริง2.แบบประเมินความพึงพอใจและวิเคราะห์ข้อมูลโดย3.ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหา ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า 1. การที่ประสิทธิภาพของบทเรียนช่วยสอนนี้ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ทั้งนี้เป็นเพราะการสร้างและพัฒนาบทเรียนช่วยสอนดังกล่าว ผ่านกระบวนการพัฒนาที่เป็นระบบตามขั้นตอน กล่าวคือ ผู้พัฒนาสื่อได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ก่อนที่จะสร้างและพัฒนาสื่อให้มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนานักเรียนให้มีพฤติกรรมตรงตามที่มุ่งหวัง โดยได้รับการตรวจสอบ และคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง โดยจากการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ได้ค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สถาพร,2543 ทำการวิจัยเรื่องการสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมัลติมีเดีย มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมัลติมีเดียที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.47/81.91 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ตามที่กำหนดไว้

2. การที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง สูงกว่าเกณฑ์ 80 อย่างมีนัยสำคัญ ที่ 0.5 ทั้งนี้เป็นเพราะก่อนการสร้างและพัฒนาสื่อ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และทำการวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์ข้อสอบ ก่อนที่จะสร้างเครื่องมือพัฒนาสื่อที่เป็นข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วกร่างข้อสอบให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อหาค่า ดัชนีความสอดคล้อง แล้วทำการคัดเลือกข้อที่ผ่านเกณฑ์มาใช้ นอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้นำข้อสอบไปทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพของข้อสอบ